

Kruisweg voorgegaan door Paus Franciscus in het Colosseum in Rome, Goede Vrijdag 2022

+ In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen

Openingsgebed

Heer Jezus, op deze door uw lijden geheiligde dag
verheffen wij onze stem tot u,
vertrouwend op uw luisterend oor.

Wij zegenen u
omdat u een bron van leven voor ons bent,
u die ons lijden op uw schouders neemt,
met uw heilig kruis de wereld verlost.

Wij geloven
dat wij zijn genezen door uw wonden;
dat u ons niet alleen laat in het uur van beproeving;
dat uw evangelie ware wijsheid is.

Wij herkennen
uw gemarteld lichaam in zoveel broeders en zusters,
het geweld dat u hebt geleden zien wij bij hen die worden vervolgd;
uw verlatenheid herkennen wij in de kwelling van die die worden gedood.

U, die in een gezin hebt willen leven,
kijk welwillend naar onze gezinnen:
hoor hun gebeden,
luister naar hun klacht,
zegen hun beslissingen,
begeleid hen op hun tocht,
breng ondersteuning in de onzekerheid en
troost waar genegenheid werd gewond.
Geef de moed om lief te hebben;
schenk de genade van vergeving,
maak onze gezinnen open voor de noden van anderen.

Heer Jezus,
U die de verrezen gekruisigde bent,
laat niet toe dat wij beroofd worden van de hoop
op een nieuwe mensheid,
een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
waar U elke traan van onze ogen zult wissen
en er geen klachten, noch zorgen, zullen zijn
omdat al het oude voorbij is
en wij één grote familie zullen zijn
in uw huis van liefde en vrede.

Ie Statie, voorbereid door een jonggetrouwd stel

Jezus in doodsangst in de olijfhof

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Ze kwamen bij een landgoed dat Gethsemane heette en hij zei tegen zijn leerlingen: "Blijf hier zitten terwijl ik bid." Hij nam Petrus, Jacobus en Johannes mee en begon angst en smart te voelen. Hij zei tegen hen: «Mijn ziel is bedroefd tot de dood. Blijf hier en houd de wacht ». Toen ging hij wat verder, viel hij op de grond en bad dat, als het mogelijk was, dat uur aan hem voorbij zou gaan. En hij zei: «Abbà! Vader! Alles is mogelijk voor u: neem deze beker van mij af! Maar niet wat ik wil, maar wat u wil ». (Marcus 14, 32-36)

Hier zijn wij, net twee jaar getrouwd. Ons huwelijk is nog niet door al te veel stormen op de proef gesteld. Er was een pandemie die alles een beetje ingewikkeld maakte, maar wij zijn blij. Onze tocht lijkt een lange huwelijksreis te worden, ondanks de dagelijkse ruzies. Ondanks onze verschillen. Toch zijn wij vaak bang. Als wij denken aan de paren van oudere vrienden die het niet hebben gehaald. Als wij in de kranten lezen dat de scheidingen toenemen. Als ze ons vertellen dat wij zeker uit elkaar gaan, want zo is de wereld. Het is een kwestie van statistiek. Wanneer wij ons soms alleen voelen omdat wij elkaar niet begrijpen. Wanneer wij nauwelijks het einde van de maand halen. Wanneer wij onszelf, vreemden voelen onder hetzelfde dak. Als wij 's nachts wakker worden en het gewicht en de pijn van onze "verweesdheid" in ons hart voelen. Omdat wij vergeten dat wij kinderen zijn. Omdat wij menen dat ons huwelijk en ons gezin alleen van ons afhangen, van onze sterke punten. Wij realiseren ons dat het huwelijk niet alleen een romantisch avontuur is, het is ook Gethsemane, het is ook de angst voordat u uw lichaam breekt voor de ander.

Heer Jezus, u hebt angst en smart geleden.

Geef ons de vrede.

U die bad in het uur van beproeving.

Geef ons de vrede.

U die ons roept om met u te waken en te bidden.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,
die tussen de vredige olijfbomen hebt gebeden

om voor ons te lijden tot de dood en de dood aan het kruis,
 luister naar onze smeekbeden voor de jonge echtgenoten:
 help hen om met u verenigd, moeilijkheden het hoofd te bieden
 en laat ons allen met u verbonden blijven
 in het uur van de beproeving.
 U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
 Amen.

Ile Statie, voorbereid door een gezin in de missie

Jezus, verraden door Judas, verlaten door zijn volgelingen

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
 Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Terwijl Jezus nog sprak, kwam er een menigte; hij die Judas heette, een van de Twaalf, ging hen voor en trad nader tot Jezus om hem te kussen. Jezus zei tegen hem: "Judas, verraad je de Mensenzoon met een kus?" Toen zeiden degenen die bij hem waren en die zagen wat er ging gebeuren: "Heer, moeten wij het zwaard trekken?" En een van hen sloeg de dienaar van de hogepriester en sneed zijn rechteroor af. (Lucas 22, 47-50) Jezus zei tot hem: "Steek je zwaard terug op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard sterven". Toen lieten alle leerlingen hem in de steek en vluchtten weg. (Matteüs 26, 52. 56)

Bijna tien jaar geleden vertrokken wij naar de missie, Heer, omdat het voor ons niet volstond dat wij zelf gelukkig waren. Wij wilden ons leven geven om anderen dezelfde vreugde te laten ervaren. Wij wilden de liefde van Christus tonen, zelfs aan degenen die hem niet kennen. Het maakt niet uit waar. Het gemeenschapsleven en de dagelijkse activiteiten helpen ons om onze kinderen op te voeden met een open kijk op het leven en de wereld. Maar het is niet gemakkelijk: wij willen de angst niet verbergen om een precair gezinsleven te leiden, ver van ons land. Bij dit alles komt nog de terreur van de oorlog die de afgelopen maanden zo dramatisch actueel is geweest. Het is niet gemakkelijk om alleen in geloof en naastenliefde te leven, omdat wij ons vaak niet volledig aan Gods Voorzienigheid durven toevertrouwen en omdat wij soms worden geconfronteerd met de pijn en het lijden van een moeder die sterft in het kraambed en dan nog de bombardementen; of met een gezin dat verwoest is door oorlog of door ontbering en door mishandeling... dan worden ook wij bekoord om dit alles

te beantwoorden met het zwaard, om te vluchten, om u achter te laten, om alles voor bekeken te houden omdat het niet de moeite waard zou zijn... Maar daardoor zouden wij onze armste broeders verraden, zij die uw lichaam zijn in deze wereld, en die ons eraan herinneren dat u de Levende bent.

Heer Jezus, u bent verraden met een kus.

Geef ons de vrede.

U die door de leerlingen in de steek zijt gelaten.

Geef ons de vrede.

U die eenzaamheid en vernedering hebt ervaren.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus, die de verraderlijke kus van Judas met liefde hebt ontvangen, luister naar onze smeekbeden:

geef aan de gezinnen op missie de moed om te getuigen van uw evangelie;

leer ons allen het kwade met het goede te beantwoorden

en bouwers te zijn van vrede en verzoening.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

IIIe Statie, voorbereid door bejaarde echtgenoten zonder kinderen

Jezus wordt veroordeeld door het Sanhedrin

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

De hogepriesters en het hele Sanhedrin (De Hoge Raad) zochten naar een getuigenis tegen Jezus om hem ter dood te brengen, maar ze konden er geen vinden. De hogepriester ondervroeg hem en zei: "Bent u de Christus, de Zoon van de Gezegende?". Jezus antwoordde: "Ik ben het!" Iedereen besliste dat hij schuldig was aan de dood. (Marcus 14, 55. 61-62. 64)

Wij waren een paar maanden verloofd, toen het leven ons voor een lange tijd van elkaar scheidde en wij de ondraaglijke warmte leerden kennen van het hart dat van op een afstand klopt. En toen wij elkaar ontmoetten, zijn wij meteen getrouwd, met de haast van degenen die al zo lang bang hadden afgewacht.

Wij hebben onze oorspronkelijke huizen verlaten om onze eigen thuis op te bouwen. Wij zijn begonnen aan onze tocht als echtgenoten, met vele projecten en ook met de illusies van de jeugd.

Toen liet het leven ons onze kwetsbaarheid ontdekken, en tegelijkertijd ontnam het ons verwachtingen, waardoor de weg vaak steil omhoogliep, om uiteindelijk oog in oog te staan met de onmogelijkheid om ouders te worden. Vaak hebben wij met pijn veel oordelen over ons gekregen over onze onvruchtbaarheid. "Waarom heb je geen kinderen?", Het werd ons duizend keer gevraagd, alsof men wilde insinueren dat ons huwelijk en onze liefde niet voldoende waren om een echt gezin te zijn. Hoeveel onbegrip hebben wij moeten verteren. Maar wij blijven elke dag hand in hand lopen en zorgen samen voor een gemeenschap van broeders en vrienden die, in eenzaamheid en tederheid, in de loop van de tijd thuis en familie is geworden.

Heer Jezus, u hebt de onrechtvaardige veroordeling ondergaan.

Geef ons de vrede.

U die toespelingen en beschuldigingen hebt doorstaan.

Geef ons de vrede.

U die, onschuldig, bent vervolgd.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

die onterecht veroordeeld zijt,

luister naar ons gebed:

geef dat kinderloze koppels

hand in hand de weg blijven gaan;

dat zij het sacrament van de echtelijke liefde voluit beleven.

Help ons allen de tegenspoed te beleven met milde standvastigheid.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

IVe Statie, voorbereid door een groot gezin

Petrus doet alsof hij Jezus niet kent

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam daar een van de jonge bedienden van de hogepriester en toen ze Petrus zag die zich stond te warmen, keek ze hem in het gezicht en zei: 'Ook jij was bij die Nazarener, bij Jezus.' Maar hij ontkende het en zei: "Ik weet niet, ik begrijp niet wat je bedoelt." En meteen, voor de tweede keer, kraaide er een haan. En Petrus herinnerde zich het woord dat Jezus tegen hem had gezegd: "Voordat de haan twee keer kraait, zul je mij drie keer verloochenen." En hij barstte in tranen uit. (Marcus 14, 66-68. 72)

Toen wij trouwden, dachten wij dat wij geen kinderen zouden kunnen krijgen. Een tijd later, op onze huwelijksreis, arriveerde de eerste en dit veranderde ons hele leven.

Vanaf toen ging het allemaal wat anders: onze projecten die langzamer zouden gaan, onze zelfrealisatie in het werk, de reizen, ons proberen om op zijn minst een beetje als eeuwig te afspraakjes te maken met elkaar...

En in plaats daarvan – wij konden het nog steeds niet goed beseffen - raakten wij de schoonheid van dit geschenk met onze eigen handen aan. Het tweede kind arriveerde: een klein meisje. En zo, als wij er vandaag naar terugkijken, kwamen de anderen ook, bijna zonder dat wij het merkten.

Wat is er geworden van onze dromen? Zij zijn gekneed door de gebeurtenissen. Onze professionele prestaties? Zij werden gewijzigd door het leven dat zich baan breekt.

En dan de vrees dat wij op een dag dit alles zouden ontkennen, zoals Petrus; de angst en verleiding van spijt wanneer wij staan voor weer een onverwachte uitgave; de bezorgdheid over spanningen met puberende kinderen.

Oude wensen hebben plaatsgemaakt voor ons gezin. Makkelijk is het natuurlijk niet, maar het is zo oneindig veel mooier. En ondanks de gedachten en de drukte van onze dagen, waarop wij lijken niets gedaan te krijgen, zouden wij nooit meer willen terugkeren.

Heer Jezus, u veegde Petrus' tranen weg.

Geef ons de vrede.

U die vergeeft wie erkennen dat ze gezondigd hebben.

Geef ons de vrede.

U die onze onzekerheden begrijpt.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

die uw armen opent voor hen die om vergeving vragen,

luister naar onze smeekbede:

sta grote gezinnen

toe om elke moeilijkheid met vreugde te overwinnen
 en help ons allen om altijd op te staan na een val.
 U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
 Amen.

Ve Statie, voorbereid door een gezin met een kind met een beperking

Jezus wordt geoordeeld door Pilatus

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
 Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Pilatus zei weer tegen hen: "Wat wilt u dan dat ik doe met die u de koning van de Joden noemt?" En weer riepen ze: "Kruisig hem!" Pilatus zei tegen hen: "Wat voor kwaad heeft hij gedaan?" Maar ze riepen luider: "Kruisig hem!" Pilatus, die de menigte voldoening wilde schenken, liet Barabbas voor hen vrij en, nadat hij Jezus had laten geselen, leverde hij hem over om gekruisigd te worden. (Marcus 15, 12-15)

Onze zoon had al een oordeel gekregen voordat hij ter wereld kwam. Wij hadden dokters ontmoet die zijn leven voor zijn geboorte hadden verzorgd, en dokters die ons uitdrukkelijk duidelijk hadden gemaakt dat het beter was hem niet geboren te laten worden. En toen wij voor het leven kozen, werden ook wij het voorwerp van het oordeel: "Hij zal een last zijn voor u en voor de samenleving", kregen wij te horen. "Kruisig hem". Toch had hij geen kwaad gedaan. Hoe vaak is het oordeel van de wereld haastig en oppervlakkig en het doet ons pijn, zelfs enkel door de wijze waarop men kijkt.

Wij dragen de schaamte van een diversiteit. Vaak zien wij eerder medelijden dan mensen die ons steunen. Een beperking is geen opschepperij of een etiket, maar het is een verschijningsvorm van een ziel die er vaak de voorkeur aan geeft te zwijgen over die onrechtvaardige oordelen, niet uit schaamte maar uit barmhartigheid jegens hen die oordelen.

Wij zijn niet immuun voor het kruis van twijfel of van de verleiding om ons af te vragen hoe het zou zijn geweest als het anders was gelopen. Maar in werkelijkheid is een beperking een aandoening, geen kenmerk, en de ziel kent godzijdank geen barrières.

Heer Jezus, u hebt met liefde naar uw tegenstanders gekeken.
 Geef ons de vrede.

Jij die niet gevreesd hebt die het lichaam doodt maar niet het leven.
Geef ons de vrede.
U die oordeelt met barmhartige liefde.
Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,
die door wereldse logica werd beoordeeld,
luister naar onze smeekbeden
voor gezinnen met lijdende kinderen:
verlicht hun inspanningen
en dat wij allen altijd kiezen om het leven te behoeden
en lief te hebben.
U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
Amen.

VIe Statie, voorbereid door een gezin dat een gezinshuis runt

Jezus wordt gezeseld en met doornen gekroond

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Nadat hij Jezus had laten geselen, droeg Pilatus hem over om gekruisigd te worden. Daarop kleedden de soldaten hem in purper, vlochten een doornenkroon en deden die om zijn hoofd. Toen begonnen ze hem te begroeten: "Gegroet, koning van de Joden!" En zij sloegen hem met een rietstok op het hoofd, spuwden op hem en wierpen zich voor hem neer en knielden. (Marcus 15, 15. 17-19)

Ons huis is groot, niet alleen qua ruimte, maar vooral door de menselijke rijkdom die er leeft. Sinds het begin van het huwelijk zijn wij nooit met z'n tweeën alleen geweest. Onze roeping om pijn op te vangen was en is nog steeds, na 42 jaar huwelijk en drie biologische kinderen, negen kleinkinderen en vijf adoptiekinderen met ernstige mentale problemen die niet voor zichzelf kunnen zorgen, zeker niet triestig.
Wij hebben zulke zegen van het leven niet verdiend. Wie beseffen dat het niet menselijk is om wie lijden aan hun lot over te laten, worden door de Heilige Geest bewogen tot handelen en om niet onverschillig te blijven als vreemden.

Het lijden heeft ons veranderd. Het lijden brengt terug naar het wezenlijke; het ordent de prioriteiten van het leven en herstelt de menselijke waardigheid. Samen op de “kruisweg” van het leven met zovelen die gegeseld en gekruisigd worden, samen onder het gewicht van hun kruisen, ontdekken wij dat de ware koning zich geeft en zichzelf als voedsel aanreikt, voor ziel en lichaam.

Heer Jezus, die gegeseld zijt in het vlees en in de geest.

Geef ons de vrede.

U die onschuldig pijn hebt geleden.

Geef ons de vrede.

U die vernederd bent, beledigd, met doornen gekroond.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

die pijn en minachting hebt geleden,

luister naar onze smeekbede:

leer onze gezinnen om wie gewond is door het leven

op te vangen

en dat wij allen ons voornemen

om het lijden van anderen te verlichten.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

VIIe Statie, voorbereid door een gezin met een zieke ouder

Jezus wordt met het kruis beladen

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Nadat ze Jezus hadden uitgelachen, ontdeden ze hem van het purper, dwongen ze hem zijn kleren weer aan te trekken en leidden ze hem naar buiten om hem te kruisigen. (Marcus 15, 20)

Op een ochtend, zoals zovele, viel mijn vrouw twee keer flauw. Met spoed naar het ziekenhuis en daar ontdekte men een ziekte die die zich in haar hersenen uitzaaide.

De operatie, de revalidatie, de behandeling... Vandaag is het leven van ons allen totaal veranderd.

De Heer spreekt tot ons door gebeurtenissen die wij niet altijd begrijpen en Hij leidt ons bij de hand naar de ontwikkeling van het beste van ons.

Mijn vrouw had een job, een positie, dingen die ze droeg als een kleed en ineens stelde ze vast dat ze helemaal veranderd was.

Naakt, weerloos, gekruisigd. En ik met haar. Door deze ziekte, aan dit kruis, zijn wij de steunpilaar geworden waarop de kinderen weten dat ze kunnen leunen. Zo was dit vroeger niet. Ik zou bijna kunnen zeggen dat ze nu, met haar ogen die de rauwe pijn aanschouwen, volledig moeder en echtgenote is. Zonder franje, in de eenvoud van een nieuw en veel moeilijker leven. Het gevoel van hulpeloosheid, de beklemming van onophoudelijke zorgen, het heeft mij, die zo koppig en trots was, gedwongen om ook in andere gezinnen te ontdekken wat voor een geweldig geschenk die mensen zijn: die je proberen aan het lachen te brengen; die je helpen met koken; die je kinderen naar de catechese brengen; die naar je luisteren; die je begrijpend aankijken en die zich ondanks soms nog ingewikkelder situaties voortdurend om je bekommeren.

Heer Jezus, u hebt geen wereldse eer gezocht.

Geef ons de vrede.

U die de lasten van alle stervelingen op u nam.

Geef ons de vrede.

U die het zware hout van het kruis omhelsde.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

u maakte het instrument van de dood
tot een onuitputtelijke bron van leven.

Hoor onze gebeden.

Geef dat kinderen zorg dragen voor hun ouders,
en over hen waken met dankbaarheid,
en dat wij allen van u mogen leren

de vreugde van een liefdevolle en genereuze zelfgave.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Terwijl de soldaten hem wegvoerden, hielden ze een zekere Simon van Cyrene aan, die van de velden terugkeerde. Zij belaadden hem met het kruis om het Jezus achterna te dragen. (Lucas 23,26) .

Twee jaar geleden gingen wij met pensioen en net toen wij begonnen te fantaseren over hoe wij onze teruggewonnen energie konden besteden, kregen wij het nieuws dat onze schoonzoon ontslagen was. Tijdens de pandemie waren wij de hulpeloze getuigen van de crisis in het huwelijk van onze oudste dochter. Daarop werd ons huis te overspoeld door de kleinkinderen vol chaotische vitaliteit - en dit niet meer alleen op zondag – iets dat wij niet meer gekend hadden sinds onze drie kinderen klein waren. Wij monteerden een kinderzitje in de wagen en kochten een schoolbord om de afspraken van onze vijf kleinkinderen op te schrijven om niet het risico te lopen iets te vergeten.

Onze spieren zijn niet meer wat ze waren, maar de schat aan ervaring maakt ons rustiger in het leven dan toen wij nog de kracht hadden om te rennen. Wij voelen het kruis van onzekerheid over de toekomst en het werk van gezinnen.

En vandaag, nu wij van nature geneigd zouden zijn om rekening te houden met onze vermoeidheid en bezig te zijn met de dreiging van de dood, worden wij beladen met een onverwacht kruis dat ondanks onszelf op onze schouders wordt geplaatst.

Ons tempo is vaak traag en 's avonds dan lachen wij daar wel eens mee, maar wij merken ook dat wij huilen van medelijden. Maar het 'zuurstof' zijn voor de gezinnen van onze kinderen is een geschenk dat ons terugbrengt naar de emoties die wij voelden toen zij klein waren. Je houdt nooit op mama en papa te zijn.

Heer Jezus, leed onder het gewicht van het kruis.

Geef ons de vrede.

U onderwerpt ons aan het oordeel van uw kruis.

Geef ons de vrede.

U die vraagt om u te volgen en ons kruis op te nemen.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,
 die ons oproept om elkaars lasten te dragen,
 luister naar onze smeekbeden:
 leer onze gezinnen hoe ze vreugde en ontbering kunnen delen,
 en geef ons allen de kans om te groeien in ijverige broederschap.
 U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
 Amen.

IXe Statie, voorbereid door een adoptiegezin

Jezus ontmoet de vrouwen van Jeruzalem

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
 Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jezus werd gevolgd door een grote volksmenigte, ook vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden. Maar Jezus keerde zich naar hen toe en zei: "Dochters van Jeruzalem, huil niet om mij, maar huil om uzelf en om uw kinderen". (Lucas 23, 27-28)

Nu zijn wij met zijn vieren. Vele jaren waren wij met z'n tweeën, en waren wij geconfronteerd met het kruis van eenzaamheid en begonnen wij ons te realiseren dat wij ouders zouden worden op een andere wijze dan wij ons altijd hadden voorgesteld.

Adoptie is het verhaal van een leven getekend door verlating die genezen wordt door aanvaarding. Maar de pijn geneest nooit helemaal. Adoptie is een kruis dat ouders en kinderen samen dragen. Dit dragen, proberen de pijn te verlichten en ook van die pijn gaan houden omdat het een deel is van het leven van het kind.

Maar het doet pijn om een kind te zien lijden onder zijn verleden. Het doet pijn om te proberen het lief te hebben ook al kun je zijn pijn niet wegnemen. Wij hebben elkaar geadopteerd. Er is geen dag dat wij niet wakker worden met de gedachte dat het dit allemaal waard was; dat al deze moeite niet tevergeefs is; dat onder dit kruis, ook al is het pijnlijk, groot geluk schuilgaat.

Heer Jezus, u hebt de blikken opgevangen van de vrouwen van Jeruzalem.
 Geef ons de vrede.

U die tranen hebt gedroogd en harten hebt getroost.
 Geef ons de vrede.

U die moedig de weg met het kruis zijt gegaan.
Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,
die het kruis tegemoet ging
met open ogen en met een bereid hart,
luister naar onze smeekbeden:
laat ouders en hun geadopteerde kinderen
samen groeien als gastvrije gezinnen
en laat ons allen samenwerken aan de vreugde van anderen.
U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
Amen.

Xe Statie, voorbereid door een weduwe met kinderen

Jezus wordt gekruisigd

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Toen ze de plaats bereikten die Schedel heet, kruisigden ze hem en de misdadigers, de een rechts en de ander links. Jezus zei: "Vader, vergeef het hun omdat ze niet weten wat ze doen". Vervolgens verdeelden ze zijn kleren en wierpen ze het lot. De mensen stonden erbij om te kijken; de leiders daarentegen bespotten hem en zegden: «Hij heeft anderen gered! Dat hij dan zichzelf redt, als hij de Christus van God is, de uitverkorene." Zelfs de soldaten lachten hem uit, zij kwamen naar hem toe om hem zure wijn te geven en zeiden: "Als je de koning van de Joden bent, red jezelf dan." Boven hem werd een inscriptie aangebracht: "Dit is de koning van de Joden." (Lucas 23, 33-38)

Wij zijn een moeder en twee kinderen. Al meer dan zeven jaar zijn wij een stoel met drie poten in plaats van vier: mooi en waardevol, ook al is het een beetje onstabiel. Ieder gezin, zelfs het meest scheve, het meest pijnlijke, het vreemdste, het meest onvolledige, vindt onder het kruis zijn diepe betekenis. Ook het onze. Wij hebben ervaren, niet zonder tranen en pijn, dat Jezus in die omhelzing van het kruishout naar ons kijkt en ons nooit alleen laat.

Hij vertrouwt ons niet alleen een algemene liefde van de Schepper toe voor zijn schepselen, maar hij vertrouwt ons ook toe aan een vriend, een moeder, een zoon, een broer.

Aan een Kerk ook die, met al haar gebreken, de hand reikt en, hoe onmogelijk het ook lijkt, soms de last voor ons draagt, waardoor wij van tijd tot tijd op adem kunnen komen. Liefde vermenigvuldigt zich omdat ze gratis geschonken wordt, zelfs als ik in de verleiding kom te denken waarom, als "hij anderen heeft gered... als hij de Christus van God is, zijn uitverkorene", hij ook mijn man niet kon redden. Maar de wonden van Jezus aan het kruis worden een schat, een bron van nieuwe en hechtere banden en relaties. Liefde wordt echt, omdat we in de afgrond van onze pijn en te midden van onze ontberingen weten dat we niet in de steek worden gelaten.

Heer Jezus, u hebt uw armen uitgestrekt aan het kruis.

Geef ons de vrede.

Jij die jezelf niet hebt gered om ons te redden.

Geef ons de vrede.

Jij die je moordenaars hebt vergeven.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

die met open armen aan het kruis

hen omhelst die alleen zijn en zich op u verlaten,

luister naar ons gebed:

laat gezinnen die getroffen zijn door het verlies van een ouder

uw nabijheid mogen voelen in hun leed,

en dat wij allen leren te wenen met hen die wenen.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

*XIe Statie, voorbereid door een gezin met een kind
dat een geestelijke roeping heeft*

Jezus belooft het Koninkrijk aan de goede dief

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Op de plaats die Schedel heet, kruisigden ze Jezus en de boosdoeners, de een rechts en de ander links. Een van de boosdoeners zei: "Jezus, denk aan mij als u in uw koninkrijk komt." Hij antwoordde: "Voorwaar, ik zeg u, vandaag zult u met mij in het paradijs zijn." (Lucas 23, 33. 42-43)

Nu kunnen wij er al om lachten als wij eraan terugdenken welke verwachtingen wij hadden voor van onze zoon. Wij hadden hem opgevoed om een gelukkig en vervuld leven te leiden, om in de sporen te treden van zijn grootvader. Ja, wellicht hadden wij een ander leven voor hem gedroomd: een gezin, een baan, kinderen, kleinkinderen... Kortom, "een normaal leven". Wij hadden zijn leven al in zijn plaats geleefd.

En dan bent u gekomen, en u hebt dit alles omvergeworpen. U hebt onze dromen van tafel geveegd voor iets groters. U zorgde ervoor dat zijn leven niet de logica volgde van "het is altijd zo gedaan" en u riep hem bij U.

Maar hoe? Waarom hij? Waarom onze eigen zoon? In het begin namen wij het niet goed op. Wij hebben ons ertegen verzet. Uiteindelijk hebben wij de tegenstand opgegeven. Wij hadden nog gemeend dat onze kille reacties hem op zijn schreden zou doen terugkeren. Wij probeerden in zijn hoofd de twijfel te zaaien dat hij helemaal ongelijk had. Wij waren als twee boosdoeners. Maar wij hebben leren begrijpen dat het tegen u opnemen geen zin heeft. Wij zijn een glas water en u bent de zee. Wij zijn een vonk en u bent het vuur. En nu vragen wij u, net als de goede dief, om aan ons te denken wanneer u in uw Koninkrijk bent

Heer Jezus, u stierf als een misdadiger.

Geef ons de vrede.

U die het kruis hebt veranderd in een koninklijke troon.

Geef ons de vrede.

U die de deuren van het verloren paradijs voor ons hebt geopend.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

die ons de geheimen hebt geopenbaard van uw koninkrijk,

waar de grootste van allen de dienaar is,

luister naar onze smeekbeden:

begeleid de ouders om de roeping van hun kinderen

te aanvaarden en te steunen

en laat ons allen om uw trouwe leerlingen te zijn.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

XIIe statie, voorbereid door een gezin dat een dochter heeft verloren

Jezus schenkt zijn moeder aan de geliefde leerling

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Zijn moeder, de zus van zijn moeder, Maria van Klopas en Maria van Magdala stonden bij het kruis van Jezus. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling van wie hij hield, zei hij tot zijn moeder: "Vrouw, hier is uw zoon!" Toen zei hij tegen de leerling: "Zie je moeder!" En vanaf dat uur nam de leerling haar bij zich in huis. (Johannes 19, 25-27)

Wij waren met z'n vijven in ons gezin: ik, mijn man en onze drie kinderen. Vijf jaar geleden werd het leven ingewikkeld. Een moeilijk te accepteren diagnose, een oncologische ziekte die ieder moment op het gezicht van onze jongste dochter staat geschreven. Zij heeft er haar glimlach niet bij verloren, maar dit maakte de horrorervaring van de pijn nog wreder. Om het nog erger te maken, is mijn man plotseling overleden na zes jaar huwelijk, waardoor wij in een periode van haast ondraaglijke eenzaamheid terechtkwamen. Zo hebben wij twee jaar later ons kleine meisje naar haar graf vergezeld. Vijf jaar zijn verstreken sinds het begin van deze gang van zaken, die we absoluut niet rationeel hebben kunnen bevatten, maar we zijn er zeker van dat de Heer aanwezig was en blijft in dit grote kruis. "God roept niet wie sterk zijn, maar hij sterkt wie hij roept". Dat is wat een zuster ons op een dag vertelde, en die woorden hebben onze kijk op het leven de afgelopen jaren veranderd. De grootste leugen die wij moesten bestrijden, was de gedachte dat wij geen gezin meer waren. Ik weet geen andere manier om met mijn liefdesverdriet en mijn brandende pijn om te gaan, dan mezelf toe te vertrouwen aan de Heer die naast me loopt op deze aardse reis. Tijdens de chemosessies van mijn dochter voelde ik mij vaak als Maria onder het kruis; en het is die ervaring waardoor ik me vandaag – al is het maar een beetje – als de moeder van mijn Heer voel.

Heer Jezus, u hebt de kwellen van genegenheid gekend.

Geef ons de vrede.

U die de dood niet het laatste woord hebt gegeven.

Geef ons de vrede.

U die ons je eigen moeder gaf als een testament.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,
 voor u stierf gaf u ons uw moeder
 en hebt u ons aan haar zorg toevertrouwd.
 Hoor ons gebed.
 Geef dat gezinnen die de dood van een kind meemaken
 de genade mogen koesteren die zij ontvingen in het geschenk van het leven.
 Mogen wij allen, gesterkt door de Geest, naar uw wil worden gevormd.
 U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
 Amen.

XIIIe Statie, voorbereid door een Oekraïens gezin en een Russisch gezin

Jezus sterft aan het kruis

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.
 Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Om drie uur riep Jezus met luide stem: "Eloi, Eloi, lemà sabactàni?" Wat betekent: "Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?". Een van hen ging een spons halen, drenkte die in zure wijn om een spons in azijn te drinken, bevestigde die aan een rietstok en gaf hem te drinken, terwijl hij zei: "Laat mij begaan! wij willen eens zien of Elia hem eraf komt halen." Maar Jezus slaakte een luide kreet en stierf. (Marcus 15, 34. 36-37)

Overal dood. Leven dat zijn waarde lijkt te verliezen. Alles verandert in een paar seconden. Ons leven, onze dagen, de zorgeloze wintersneeuw, de kinderen naar school brengen, het werk, omhelzingen, vriendschappen... alles. Ineens verliest alles aan betekenis en waarde.

“Waar bent u Heer? Waar verstopt u zich? Wij willen ons leven terug als voorheen. Waarom dit allemaal? Wat hebben wij verkeerd gedaan? Waarom hebt u ons verlaten? Waarom hebt u onze volkeren in de steek gelaten? Waarom hebt u onze gezinnen zo uit elkaar gehaald? Waarom hebben we niet langer het verlangen om te dromen en verder te leven? Waarom is mijn land zo donker geworden als Golgotha?”

Wij hebben geen tranen meer. Woede heeft plaatsgemaakt voor berusting. We weten dat u van ons houdt, Heer, maar we voelen deze liefde niet en het drijft ons tot wanhoop. Wij worden 's morgens wakker en voelen ons een

paar ogenblikken gelukkig, maar dan denken wij ineens hoe moeilijk het zal zijn om ons hiermee te verzoenen. Heer waar bent u? Spreek tot ons te midden van de stilte van dood en verdeeldheid en leer ons vreedstichters, broeders en zusters te zijn en te herbouwen wat bommen probeerden te vernietigen.

Heer Jezus, U hield van ons tot het einde.

Geef ons de vrede.

U die, door te sterven, de dood hebt vernietigd.

Geef ons de vrede.

U die in uw sterven ons het leven schonk.

Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,

uw doorboorde zijde

werd bron van verzoening voor alle volkeren.

Luister naar onze nederige stemmen:

geef dat de gezinnen die door tranen en bloed werden geteisterd

kunnen geloven in de kracht van vergeving

en laat ons allen vrede en harmonie opbouwen.

U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.

Amen.

XIVe Statie, voorbereid door een gezin van migranten

Het lichaam van Jezus wordt in het graf gelegd

Wij aanbidden u, Christus, en wij loven u.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jozef nam het lichaam, wikkelde het in een schoon laken en legde het in zijn graf, dat hij pas in de rots had laten uithouwen; toen rolde hij een grote steen voor de ingang van het graf en ging weg. Daar, zittend voor het graf, Maria van Magdala en de andere Maria waren erbij en zaten tegenover het graf. (Matteüs 27, 59-61)

Nu zijn we hier. Wij zijn gestorven aan ons verleden. Wij wilden in ons eigen land wonen, maar de oorlog heeft dit verhinderd. Het is zwaar voor

een gezin te moeten kiezen tussen dromen en vrijheid, tussen hoop en overleven. Wij zijn hier aangekomen na reizen waarin we getuige waren van de dood van vrouwen en kinderen, van vrienden, broers en zussen. Wij zijn nu hier, de overlevenden.

Men beschouwt ons als een last. Thuis waren we belangrijk, maar hier zijn wij cijfers, categorieën en statistieken. En toch zijn wij veel meer dan alleen maar migranten. Wij zijn personen. Wij kwamen hier omwille van onze kinderen. Elke dag sterven wij voor hen zodat ze kunnen proberen een normaal leven te leiden, zonder bommen, zonder bloedvergieten, zonder vervolging. We zijn katholiek, maar zelfs dat lijkt minder belangrijk dan het feit dat we migranten zijn.

Als we niet opgeven, is dat omdat we weten dat de grote steen bij de ingang van het graf op een dag zal worden weggerold.

Heer Jezus, door vriendelijke handen van het kruishout gehaald.
Geef ons de vrede.

U die werd begraven in het nieuwe graf van Jozef van Arimatea.
Geef ons de vrede.

U die het bederf van het graf niet hebt gekend.
Geef ons de vrede.

Onze Vader ...

Heer Jezus,
u bent naar de onderwereld afgedaald
om Adam en Eva en hun kinderen
te bevrijden uit hun oude gevangenschap,
luister naar onze smeekbeden voor de gezinnen van migranten:
red ze uit het dodelijk isolement
en help ons allen u in elke persoon te herkennen
als de onze geliefde broer en zus.
U die leeft en heerst voor tijd en eeuwigheid.
Amen.

Slotgebed

Barmhartige Vader,
 die de zon laat opgaan over goeden zowel als kwaden,
 verlaat niet het werk van uw handen,
 waarvoor u niet aarzelde
 om uw enige Zoon over te leveren,
 geboren uit de Maagd,
 gekruisigd onder Pontius Pilatus,
 dood en begraven in het hart van de aarde,
 op de derde dag uit de dood opgewekt,
 verschenen aan Maria van Magdala,
 aan Petrus, aan de andere apostelen en leerlingen,
 altijd levend in de heilige Kerk,
 zijn levende Lichaam in de wereld.

Houd in onze gezinnen de lamp van het evangelie brandend,
 die vreugde en verdriet,
 inspanningen en hoop verlicht.
 Moge ieder huis het gezicht weerspiegelen van de Kerk,
 die als hoogste wet de liefde heeft.
 Help ons door de uitstorting van uw Geest
 ons te ontdoen van de oude mens,
 verdorven door bedrieglijke hartstochten,
 en ons te bekleden met de nieuwe mens,
 bekleed met gerechtigheid en heiligheid.

Houd ons bij de hand, als een Vader,
 zodat wij ons niet van u afwenden.
 Raak ons opstandige hart met uw hart,
 zodat wij leren projecten van vrede te na te streven
 en ervoor te zorgen dat tegenstanders elkaar de hand schudden,
 in wederzijdse vergeving.
 Ontwapen de opgeheven hand van de broer tegen de broer,
 zodat waar haat is harmonie kan opbloeien.
 Zorg ervoor dat wij ons niet gedragen als vijanden van het kruis van
 Christus, en dat wij kunnen deelnemen aan de glorie van zijn opstanding.
 Hij leeft en regeert met u,
 in de eenheid van de Heilige Geest,
 voor tijd en eeuwigheid.
 Amen.

Vertaling: Hugo Vandekerkhof, priester, Hasselt

